

Silent Disco

Tekst en foto Feikje Breimer

Als nietsvermoedende beginnende imker maaide mijn man het gras voor de bijenkasten op zijn zitmaaier. Het leverde hem een steek of vijf op van zijn zachtaardige volk dat hem bij de kastcontroles normaal gesproken zonder problemen tolereert.

Zo kwam ik erachter dat bijen en ik iets gemeenschappelijks hebben; een grondige hekel aan lawaai gecombineerd met een motorvoertuig. En in zekere zin ook aan de persoon die daarvoor op dat moment verantwoordelijk voor is. Mannen met bladblazers bijvoorbeeld, heel akelig. Maar net als de meeste bijen heb ik in het algemeen geen hekel aan mensen al hou ik niet zo van feestjes vanwege, opnieuw, het lawaai. Een tijdje dacht ik dat er een goede oplossing voor was. De Silent Disco. Via koptelefoons krijgen de discodansers hun favoriete muziek te horen via de DJ. Ik zou daarbij dus mijn koptelefoon nagenoeg stilzetten en dansen van geluk. Over geluk gesproken...

Bruto Nationaal Geluk

Bhutan is materieel gezien geen rijk land, maar het is wel een land waarvan de bewoners gelukkig zijn. Een halve eeuw geleden voerde de toenmalige

koning van het land het Bruto Nationaal Geluk in. Waarom zou je ontwikkelingen toestaan waar niemand gelukkig van wordt? Vanaf 1972 zijn er in Bhutan vier voorwaarden waaraan nieuwe plannen moeten voldoen; ze moeten duurzaam zijn, ze mogen niet ten koste gaan van de culturele identiteit van de inwoners of de natuurlijke rijkdommen en ten slotte is er de overtuiging dat alleen een goed bestuur mensen gelukkig kan maken. Geen bladblazers te vinden in Bhutan, denk ik zo.

In deze woelige tijden maak ik mij weleens zorgen over het Bruto Nationaal Geluk van Nederland. Maar tijdens de Vrijwilligersdag van de NBV afgelopen februari kwam ik erachter dat we in Nederland aan de Universiteit van Leiden een professor Natuurlijk Kapitaal hebben. Daarnaast is hij wetenschappelijk directeur van Naturalis. Op de website van dit museum staat dat

hij samenwerkt met veel wetenschappelijke en maatschappelijke partners om het Nederlandse landschap te verbeteren voor bestuivers en biodiversiteit in het algemeen. En hij is vicevoorzitter van Natuurmonumenten. Het voelt een beetje of hij in zijn eentje verantwoordelijk is voor ons geluk.

Bijendans

Hij heet Koos Biesmeijer en is behalve professor Natuurlijk Kapitaal ook entomoloog met een bijzondere interesse in honingbijen. Zodoende gaf hij een lezing aan enkele honderden imkers in de ReeHorst in Ede. Wat ik ervan leerde is dat entomologen met gemak twaalf uur per dag plat op hun buik bijen tellen en registreren. In zijn geval om te achterhalen hoe dat nu eigenlijk zit met de communicatie van een dansende bij. Dat dansen van die bijen vertoont een treffende gelijkenis met de Silent Disco. Wat blijkt? Niet alle bijen ervaren dezelfde muziek. Toen ik als kind de bijendans uitgelegd kreeg dacht ik oprecht dat na het waggelende achtje van de topdanseressen het hele volk massaal uitvloog naar het veld met nectarrijke bloemen. Maar nee, de professor (en een nijvere groep studenten) kwam erachter dat er maar een beperkt aantal bijen achter de muziek aangaat. Andere bijen blijven stug hun eigen routes vliegen, aan hun lijf zeg maar geen polonaise. Of juist wel, want ik stel mij de Silent Disco voor die voorafgaat aan het vertrek van een zwerm. Ik denk dat er dan geen sprake is van brave achtjes maar dat de verkenningsbijen thuiskomen en hun oude koningin bij haar middel grijpen en haar vooruitduwen in een Silent Polonaise. Steeds drie passeren voorwaarts en hup! De middelste pootjes in de lucht en wanneer de sliert lang genoeg is gaat de zwerm vrolijk op de vleugels, wat een geluk! ●

Aan haar lijf geen polonaise